

ÅTSKILLNAD

TIDNING FÖR KAMRATFÖRENINGEN S.S. 1940.

N:r 2.
Årg. 2.

Redaktör och ansvarig utgivare:
16 Svensson
Övriga medarbetare:
54 Pettersson och 71 Gardelin.

Sept.
1941.

Tillfällig
förbindelse!

Gardelin

KAN VI SIGNALISTER ÅSTADKOMMA NÅGOT VARAKTIGT?

Det kan tyckas att vi signalister är en samling oförvågna himlastormare genom att försöka få till stånd en viss samhörighet mellan det militära och det civila. Men vi har dock vågat försöket, vilket har visat sig hålla ett helt år. Är det då så märkvärdigt att ha blivit signalist? Nej, det är det inte men hela allt det beror på vad vi själva gör tjänsten till eller m.a.o. det kommer an på den enskilde individen, en tes som ju så ofta citeras i våra dagar. Den sammanslutning av nästan ett 75-tal signalister som nu finns inom S.S. 1940 hade säkerligen aldrig kommit till om inte en stor portion envishet varit med i spelet. Det var åtskilliga stöttestenar som fanns men viljorna enades samman tack vare ett envist fasthållande vid "att det måste gå". Är inte envisheten ett effektivt karaktärsdrag så säg. Den leve..... En del av oss är väl tekniskt sett bättre än många andra, det finns exempelvis de som har signalisttjänsten nästan till yrke i det vardagliga livet, men ingalunda må vi yvas att vi kan en sak bättre än en annan, för våra övermän finns alltid någonstades. Visst pratas det mycket smörja även bland oss, men så är fallet på alla håll. Fördom dock icke en kamrat, ty det finns ingen som är så dålig att han inte har något gott hos sig. Tabbar har vi väl gjort på Signalkompaniet lite till mans utan någon åtskillnad, men gör man inget fel lär man sig inte en sak riktigt hellre och stor är den man som rakryggad kan påstå att han begått ett fel och erkänna det. Det kuriösa intermesso som utspann sig på telefontråden mellan general Törngren och Rosengren hör säkerligen till de mest kända tabbarna. Hade inte generalen haft sinne för humor och varit så gemytlig och kamratlig som han i verkligheten är, hade nog det hela tagit en ända med förskräckelse men nu blev det istället en bra historia som säkert står sig i många år. Det är inte så lätt att vara vänliga mot varandra jämt och ständigt när vi går och nöter på alla de vi komma i beröring med, men man kan dock i alla fall göra sitt bästa att sprida lite solsken, det finns ta att råd till även i tider som dessa.

Vi signalister ha väl många av oss åsikter och idéer som vi strida och lida för, om än de kan tyckas egendomliga och motbjudande bör vi trots allt högaktas dem som har satt sig vissa syften och mål före här i livet. De ha dock visat att de har energi och framåtanda och inte är räddhågade. I Svenska frivilligkåren i Finland fanns det också representanter från våra led och i närvarande stund är även Peder Lovén med och krigar mot ryssarna. I skuggan av kriget skall vi signalister samlas till en fredlig sammankomst för att fira minnet av ett-årsdagen av föreningens tillblivelse. Det kanske kan tyckas att det är för mycket fester och att det blir för dyrt alltsammans? Är då vi inte unga och vilja ha det lite trevligt ibland? Förvisso må vi inte underlåta att offra en smula på en sammankomst bland vänner och kamrater. Pengar är inte allt här i livet

och det går väl ann att avstå från en veckas biobesök för att bestående minne av en strålände fest bland signalisterna.

Den inkallelse som kom i midsommarhelgen kom nog olägligt för de flesta av oss men det tjänar inget till att klaga, vi har ju det faktiskt bra gentemot många andra, vi har mat, husrum, pengar och kläder, vad är det då egentligen att klaga på. Men så äro vi, aldrig blir det bra nog, vi svenskar är otacksamma av någon anledning, ända tills vi ser den hårda verkligheten framför oss, då brukar det ändra sig. Sommaren 1941 har nu svunnit sin kos, den sommar som vi kanske hoppats så mycket av, är det då inte skäl i att ändå mimas den i en ljus dager utan mörka inslag? Väl var friheten kanske knappt tilltagen i början av beredskapen och det var många hotfulla ord som yttrades i skymmandan. Men det gick relativt gnisselfritt om än kuggarna ibland hotade att glida isär. Befälen var gamla bekanta för oss eller vad sägs om kapten Steffen och löjtnant Eriksson samt sergeant Hammarström! Vår förre kompanichef kapten Källström har vi sett lite då och då i sommar, han har kommit tillbaka till I 18 igen och tycks trivas bra på sin nya post. Vi har även hört honom som speaker på travtävlingarna nu i september då bl.a. signalisten Torsten Johansson hemförde åtskilliga pris i denna ädla sport. Kapten Källström såsom varande föreningens ende hedersledamot hoppas vi få se i högsätet den 28 september, för att fira de minnen som äro förknippade med den beredskapstjänstgöring vi har utfört för att skydda Sveriges neutralitet. Detta land vi levande torde höra till jordens lyckligaste, och signalist bör aldrig glömma att han är svensk och att hans fädernesland är Sverige även om han skulle råka till att komma utomlands. Denna förening, som har blivit bildad på gutarnas ö, vill försöka att i kommande tider samla signalisterna en gång om året till en enkel men dock högtidlig sammankomst för att bevara de episoder och händelser som inträffade i samband med våra inkallelser vid I 18:s regemente. För att lyckas med dessa strävanden måste förbindelser uppehållas genom årenas lopp för att vi inte skall tappa bort varandra, och det skall utföras med den tidning vi nu läsa, den av oss själva startade och utgivna "Åtskillnad" ett organ för oss signalister trots sin litenhet och ringa upplaga. I framtiden blir också allt detta av större värde än vi nu kunna förutse. Därför må vi alla gemensamt hjälpas åt att skapa någonting av bestående värde för den tid som kommer. Signalister, vi kan alla dra vårt strå till stacken. Jag ber att få citera Artt-hur Hazelius ord: "Den dag kan gry då allt vårt guld ej räcker, att forma bilden av en svunnen tid". En stor symbol för oss är att minnas vår militärtjänstgöring som en stor kamratlig upplevelse
Harald Svensson.

Vi ha nu vår första årsfest, ett år har föreningen S.S. 1940 existerat, på en dag när, det är bara att konstatera faktum: Starten har varit synnerligen lyckad och fler och fler ha anslutit sig för att visa att sammanhållningen finns och att vi inte sprids för alla himmelens vindar så fort vi blir civila. Ännu finns det några till som har rätt att vara med, vi få hoppas att dom kommer så småningom. Det vågade försöket att framställa en tidning för knappt 75 st medlemmar har visat sig mer än hållbart och debet och kredit ha gått ihop tack vare vänligt tillmötesgående med teckningar och dyl. av 71 Gardelin och 45 Klintberg samt papper till förmånligaste pris av 52 Nilsson. Det tyngsta arbetet av den fätaliga tidningspersonalen har säkerligen burits av 54 Pettersson som offrat åtskilligt av sin fritid för skrivning av stenciler och för framställningen genom duplicering. "Redaktionssekreteraren" har dock gått elegant iland med det hela och har kunnat se tillbaka på ett till fullo tillfredsställande resultat.

De som ha något stoff till en artikel kunna insända detsamma eller själva skriva ihop någonting och få det infört i tidningen.

Statt opp Du signalist och skriv i din egen tidning. Hur var det Gustav Wasa skrev i slutet av sina brev: "Det råtter och packar Eder efter".....

16.

FRÅN I 18:s HORISONT.

Ute på I 18 är det numera en märkbar förändring som har ägt rum. Sedan överste Janse började där ute har det blivit ett amat ljud i skällan.

Det anlades nya vägar och nya körförändringar kommo till och cyklarna fick inte ställas hur som helst. Det var den energiske översten som genomförde dessa nydaningar så att det gick mera i stil med den moderna trafikskultaren. Men även på amat sätt visade översten att han kunde sina saker. Han propagerade för idrotten och många äro de tävlingar som gått av stapeln ute vid I 18 i sommar. Ock i gånglandskampen mellan Finland och Sverige blev regementet bästa militära förband med 100 % medverkan. Ett ståtligt hederspris blev belöningen för mödan. Hoppas nu bara fortsättningen blir lika bra.

Namnändring.

Alla signalister veta kanske inte att 57 Johansson numera heter Gutefors. Glöm nu inte det och försök inte å

"fumla" och säga fel.

Redaktören läste häromdagen att en antagligen mycket klarsynt man velat anta namnet Svensson men det blev avslaget. Redaktören sträcker i alla fall på sig en smula för det är tydligen namnet med klang i. Men signalisterna borde ju kunna anta rena facktermerna till namn, exempelvis: Membran, Kontakt, Signal, Relä, von Break In, Oscillator, Induktans o.s.v. Men vad skulle våra barn en gång i framtiden säga..... Fädernas missgärningar, kanske. Det konstigaste namnet vi har hört det var i varje fall Härresande.

PERSONLIGT.

Giftermål.

Många av oss har ingått äktenskap för länge sedan men ännu finns det åtskilliga kvar som kan anses något lunda mogna för det "Trettioåriga kriget". I det här mumret har vi den äran att anteckna att 66 Lutteman, allas vår "Slangen", på sistone även kristnad till "Toby", ingått i det äkta ståndet. Vi önska honom all lycka på färden att lotsa sig förbi de blindskär som finnas här i livet. Som det var den 15 juni, alltså på samma dag som signalisterna hade en liten enkel men dock högtidlig festlighet, dels i Åsbergskahagen dels å Paviljongen, avsändes på kvällen ett telegram som ett bevis på att vi inte glömt bort kamraten och signalisten 66 Lutteman, trots att de flesta av oss befann sig i civila kläder.

Telegrammet var av följande lydelse:

Brudparet Lutteman

Luntmakaregatan 13 2 tr.

Stockholm.

30 grabbar på Paviljongen,

hylla Eder här med denna sången:

"Lev lyckliga i hundra år-----

Er önskar signalisters kär".

S.S. 1940.

Det är övnings-skjutning en måndagsförmiddag och en vpl. utbrister: "Det går inte att träffa idag, det ser precis ut som om pricken rör sig! Den andre: "Det kanske är en lustig prick....."

Vad är det för skillnad på en radiot och en idiot?

-En radiot kan aldrig bli en idiot, och en idiot kan aldrig bli en radiot.

Augustimånsken.

Skin Du måne över nejden,
med trolska strålars nattmystik,
över ljungbevuxna gamla heden
som är från hede höns sig lik.

Skin Du måne i midnattens tysta
timma
när naturen själv till ro har
gått.
På insjöns vatten synes ånder
simma-----
en natt av vemod har vi fått!

-o-o-o-

Signalistsång.

Allting förgår, tiden svinner
kanske kamrater, vi finner,
vänner igen, militärer engång,
minnena hylla, signalisternas
sång.

Kamratkretsens mål, träffas vart
år,
ädlaste tanke, säkert det går,
aldrig förbleknar, trots tidens
flykt,
kamraternas minne, den förening
vi byggt.

-o-o-o-

September.

Väl gulnar löven och kvällen blir mörk
och sommarn har farit sin kos,
men människorna är lika ändå
varför, jag faktiskt ej kan förstå:
Nyss var det sol och värme
och allting i blomning stod.
nu är det höst med kyla och regn
var finnes du fjäril från sommarens hägn?
Månad då jägaren faller villebrådet,
då jaktens gudinna syns under höstlig sky.
September; september du för mig så rastlös och vek
jag hör vinden rassla i löven sin eviga lek.
Blås, blås du vind över stad och skogar,
nu har gåglarna flyttat och hösten begynt
och konvaljen har vissnat och dött,
men ännu pulserar i hjärtat, blodet så rött!

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Ur dagboken.

27 juli 1941.

Idag är det 580 år sedan Visby brand-
skattades av danskarna med Valdemar
Atterdag i spetsen.

6 augusti,

Det var hagelskurar över trakten av
Visby idag. Ett ganska egendomligt fe-
nomen för årstiden. Det var hagel stora
som slion och kom i samband med åska
och regn.

7 augusti.

Idag dog Indiens store diktare Rabin-
dranath Tagore i en ålder av över 80
år. Han var en av världslitteraturens
störste och blev nobelpristagare 1913.
Vi citera här en vers ur hans bok
"Eldflugor":

"Att smäda de mäktiga
är fåvitskt,
det bara skadar dig själv;
mot den ringe är det tarvligt
ty det sårar honom".

28 augusti.

Idag kapitulerade Iran (Persien) till
de inträngande brittiska och sovjet-
ryska trupperdelningarna. Det meddelas
också genom huvudstaden Teherans
radio.

Vet Ni att.....

Tattersall var Sveriges första idrotts-
hus. Invigdes 1898 vid Grevturegatan.
År 1901 blev det möbelmagasin åt
Nordiska Kompaniet. Storlek: 60 m.
lång ridhall. Tomtareal: 40.000 kv.-
fot. Lå miljön kronor i kostnad.

Världens störste svampkrämare (myko-
log) var svensk och hette Elias Fries
och är död för omkring etthundra år
sedan.

Sveriges förste esperantist, fröken
Marie Hammar, Göteborg, avled i de-
cember 1940 i en ålder av 92 år.

Världens äldsta folksång är den hol-
ländska som skrev omkring år 1570.
Den längsta har Grekland, 158 strof-
er. Den skrevs under frihetskampen
1825.

En normal puls slår 72 slag pr minut.
Men på en del berömda personer slår
den betydligt lägre, såsom på neger-
sångerskan Marian Andersson 55, lö-
parnas konung Paavo Nurmi 54 och slut-
ligen på den store kejsaren Napoleon
Bonaparte 53 slag pr. minut.

Signalistens
"höstkalibreringsvända".

Korsordsfläta n:r 1.

	1	2	3	4		
5		6				7
8	9				10	
11				12		
13			14		15	
		16		17		
	18					

Vågrätt.

1. Efternamn på känd signalist.
6. Tilltalsord, mera sällan använt på Signalkompaniet.
8. Eventuellt före Nilsson & Nilsson.
10. Ord som bör avskaffas ur signalistens ordförråd.
11. Hörs ibland i eteren i samband med kvittenser.
12. Mjölksproducent.
15. .... de besegrade
16. Kan användas för att få tag i motstationen.
18. Smart och proper signalist med flickor som specialité.

Lodrätt.

2. Med en bokstav före, en lyckosiffra.
3. Kan det bli i lägret.
4. Ibland märkbar i logementet.
5. Där har pengar lagts av mången signalist.
7. Trådarutrustning och finns mången på 250 W:s bussen.
9. Hemort för trådare.
10. Utstöttes av byrackan.
14. Sture Andas har inte den formen ännu.
16. Bör man ej på glödhet spis.
17. Telegram därifrån--- stor överaskning för ungarlen.

Hallå, hallå!

Lösning på korsordet kan insändas, gärna i avskrift, till P. Pettersson Smedegatan 11, Visby, före den 1 dec. Den först öppnade rätta lösningen belönas med ett pris på 3 kronor.

Frågesport.

Den tredje avd. i frågesportserien förelägges nu för våra ärade läsare. Vi hoppas att dessa små intelligensprov

skall röna en större anslutning med lösare vad tiden lider. Nedanstående 10 frågor torde vara åtskilligt lättare än sina föregångare. B. Proos leder fortfarande i ensamt majestät, skall han inte få något sällskap på vägen mot slutstriden och det hägrande första priset?

Ställningen efter andra omgången:
Bengt Proos ..... 7 rätt.

Här var alltså 10 nya frågor att tänka på och försöka lösa.

21. Vem skrev dramat Hamlet?
22. I vilket krig stod generalerna R. Lée och L. Grant mot varandra?
23. Vilken melodi har fått smeknamnet "Världsschlagern"?
24. Under vilket namn var överste Gustavsson mera känd?
25. Vad är det som först kan förvandlas till helium och sedan till bly?
26. Vad heter mellangärde på läkarspråk?
27. Hur är namnet på Sveriges största insjöfisk?
28. I vilken stad finns obeliskan "Cleopatras nål"?
29. Vem var det som kallades "Guds lille fattige"?
30. Vilken svensk elitfotbollsspelare hade samma namn som ett yrke?

Minnesteknik.

Att försöka komma ihåg och inte glömma bort kan vara ganska svårt men det kan tränas upp! Försök att komma ihåg er egen ålder och förfallna växlar o.s.v. Till slut går det kanske att komma på alla gramfonprogram som spelades på önskeprogrammet förra julaftonen. Men det blir väl för svårt tror red.

IDROTT.

Härda figter mellan stnplut och trädplut.

Vi signalister är ju i viss mån utövare av olika sorters idrott även om vi inte har nått några toppresultat. Svensk idrott har ju gått oerhört framåt under senare år och speciellt i sommar har det blivit åtskilligt som vi kan glädja oss åt, bl.a. världsrekord i stafett 4 x 1.609 m. och 4 x 1.500 m. och det så efterfikade världsrekordet å 1.500 m. vilket slogs av Gunder Hägg på den briljante tiden 3.47.6, därmed eliminerande den Newzealändske skolläraren och mästarelöparen Jack Lowelecks rekord från olympiaden i Berlin 1936. Men vad har då signalisterna i all blygsamhet åstadkommit? Jo, först och främst inköptes en fotboll och så börjades träningen på norra idrottsplatsen och efter en

tid var det färdigt för en match mellan stationsplutonen och trådplutonen. De bägge lagen möttes en dag och resultatet blev 7-0 till stationsplutonens förmån. Den som gjorde de flesta syllarna var "Bullman" alias 654 Andersson från Norrköping, som här tydligen befann sig på sin mammas gata. I stnplut målbur stod 108 Andersson som iklädd ett par lätta gymnastikskor hastigt avserverade bollen när den kom i farlig närhet. I det andra målet stod tråddaren Wahlgren som här visade att han varit med förr, att han inte släppte in fler än 7 mål, bevisar att han gjorde ett synnerligen gott arbete i bombardemanget. Det var många dueller om lädret och Göran Carlsson hade en het dag som inte Harry Sandberg bidrog till att göra svalare. Och "kustarna" var trogna åskådare och hjälpte till att hurra vid matchens slut varefter hela styrkan försvann till Norderstrand för att svalkande dopp i böljorna. Och simborgarmärket erövrades, om inte 100 %, så var det i alla fall åtskilliga som "kajkade" 200 m. och löste ut det prydliga cirkelrunda märket till ett pris av kr. 1:60. "Bobben" propagerade energiskt för simningen och en stor upprykning vart följden. Bland de större attraktionerna på simstadion märktes Sture Anders och "Slangens" varierande hopp från svikten. Och det skulle säkerligen inte förvåna, om det finge anskaffas en ny svikt till nästa år.

Sedan blev det bestämt om en lagkapsimning mellan de bägge plutonerna och densamma avhölls också en solig sommar dag i slutet av juli. Sträckan var 35 m. och 10 man ställde upp från vardera sidan. Trådarna ledde till en början men snart togs försprånget upp av radio som kom ångad förbi och segern var aldrig hotad utan "Bobben" kunde forsa i mål en hel längd före, så att "Acka" Hultgren hade aldrig någon chans att komma ifatt utan han resignerade, tappade badbyxorna och avancerade lugnt och stilla mot målet. Och sedan blev det plåtning på vägbrytaren av bägge lagen under det att "Putte" Nilsson skrek på revanch. Och veckan därpå utmanade trådplut stnplut på golf, 10-manna lag. Det blev en hård dust nere på golfbanan med "Putte" som tävlingsledare och han eggade upp de sina till att försöka slå sig till segern. Och vid hopräkningen visade det sig att "trådarna" vunnit med fem slag före stnplut, med siffrorna 490-495. Det var hårda tag men utgången var nog rättvis. Tävlingen avslöts med ett gott glas öl på "Bur", varvid diskuteredes fel och förtjänster hos de tävlande. Och till en smäktande straussvals av det utmärkta kapellet försjönk man i drömmar om krigarlivets solskenssidor med idrott och ädel tävlan och en strålände avslutning i en omgivning av ett gammalt köpmanshus, murgröna, mulibärsträd och sommarglada medmänskor.

Med en hälsning från idrottsfronten

16 Svensson
(Aktiv stångstörtare).

MILITÄRA SLANGORD OCH FÖRVRANGDA

UTTRYCK.

Speciellt upptecknade för signalister år 1941 av "Svisse".

"Agganbuldan" - Ordet är hämtat från det mörkase Afrika, vilket rätt översatt betyder "Niggrernas-bull-dag". Inörlivat med signalismen av "Ribben" år 1940.
 "Ande". - Stor sup.
 "Basse". - värnpliktig.
 "Break in relä". - Bräckt till glappkontakt.
 "Bataljonsstuvning". - Benämning för maträtt å I 18 med okända ingredienser.
 "Chassen". - Sergeanten.
 "Cirkus". - Korum å lördagarna.
 "Camoflerad fickplunta". - Dricksflaska.
 "Dansa tråd". - Trådarterm, lägga ut tråd.
 "Dasslock". - Miniaturtavla för skjutning med pistol.
 "Drömkänot". - Säng.
 "Etervägens män". - Signalisterna.
 "Farsan" eller "Storfarsan". - Generalen. "Lillfarsan" - ch för kär, reg, etc.
 "Filur". - Furir.
 "Futla". - Göra fel, nervös.
 "Flygolycka". - Pytt-i-panna.
 "Grötrock". - Linnerock som användes på sommaren.
 "Gnistlåda". - Radioapparat.
 "Gevärsräv". - Gevärsinfanterist.
 "GSK". - Sup. (enl. Albert Engström).
 "Gnistapa". - Signalist (Flygaruttryck).
 "Gambia Klara". - Signalkompaniets stuvagn.
 "Holmen". - Gotland.
 "Hutt". - Sup. (Medalstor).
 "Hangarsopare". - Flygare.
 "I som här inträden låten hoppet fara". (Dantes inferno). - Tänkt överskrift över dörren till komexp sommaren 1940, speciellt av de som ha blivit f-de.
 "Iaka madrasskänedom". - Ligga och drälla i sängarna.
 "Julgran". - Nonchalant fänrik med vidhängande bronsmedaljer.
 "Klanglåda". - Radioapparat.
 "Kaparn". - Kapten.
 "Kair". - Ränsel.
 "Knallpåk". - Gevär.
 "Kvastjonglör". - Flygare.
 "Kobben". - Gotland.
 "Krub". - Mat.
 "Käk". - Mat.
 "Kistan". - Magen.
 "Knöl på bomben". - Övermått (Sven-Ottos uttryck).
 "Klämtare". - En sup vid aftenringningen.
 "Kåken". - A ?
 "Lumpen". - Kronan, värnpliktig. Lumpa - göra vpl.
 "Lucka". - Logementet.
 "Lufs". - Kille med sjaskigt utseende.
 "Lägerpjuck". - Permissionskor.
 "Långbössa". - Gevärsinfanterist.
 "Långkniv". - Gevärsinfanterist med påskruvad bajonett.
 "Löjan". - Löjtnant (Ung).
 "Lötisen". - Löjtnant.

"Moss".- Hälsning grabbar emellan.
 "Matstreck".- återfinnes på övre delen av vänstra armen å vicekorprals uniform.
 "Maran".- Ränselm.
 "Moj".- Onämnbart.
 "Marschpjuck".- Marschskor.
 "Malaj".- S.K. Krönvrak (plattfotad) endast användbar som diskare eller till räfsning, städare, väbelkusk och markisdräng etc.
 "Markan".- Primitiv restaurant som i regel finnes vid alla förläggningar.
 "Matpräm".- Signalkomp matbil I 648.
 "Muggen".- W.C.
 "Muck".- Med svenskan numera införlivat ord som betyder attryckning. Bland dem som änte ville höra talas om "muck" märkes Karl XII, Napoleon Bonaparte och Sven-Otto Engström.
 "Morseringsfantom".- Radiosignalist. Ordet kan säkerligen komma till användning med tanke på llo Johansson och "Palle" Vallin.
 "Nickel".- Pengar.
 "Näbba emot".- Storgapig.
 "Nyckelfantast".- En signalist som hamrar på nyckeln i tid och otid.
 "Ovedysing".- Chiffermening från kalmuckernas ordförråd vilket i översättning lyder: "O-ve-dig-yrkesingeniör." Dekryptering verkställes av "Fiffe" Westerberg.
 "Pang-Pang".- Revolver, pistol.
 "Permis".- Permission.
 "Binne".- Dag. Exempel: 100 pinnar muck - 100 dagar kvar till uttryckningsdagen.
 "Potta".- Hjälms.
 "Relä".- Glappkontakt.
 "Slashas".- Lyfsig landstormare.
 "Sill-Nisse".- Mattornist.
 "Snabbtelegrafist".- Trådsignalist.
 "Soldis".- Soldathemmet.
 "Sluring".- I vår moderna tid avskaffad å kronans matsedel men inmundigades av våra fäder i stora kvantiteter.
 "Skåprengöring".- S.K. "hopjux", omöjligt att finna någon definition på.
 "Stålar".- Pengar.
 "Svalbröst".- Klen kille, dock i besittning av en viss eneri.
 "Stältrådsmatador".- Trådsignalist.
 "Stabben".- Överbefälhavare, även ch för kår, regemente etc.
 "Sticka opp" - "Gaffla".- Gapa emot utan tillbörlig orsak.
 "Slaif".- Säng.
 "Snarkofag".- Säng modell ä,
 "Tempeldans".- Korum.
 "Tegelbruket".- I 18.
 "Tuppa".- Slumra in utan befälens vetenskap.
 "Vekling".- Fysiskt sett klent utrustad grabb.
 "Zigenarvagnen".- Kompaniets stationsvagn.

Tillägg.

Kvinnorna spela ju en icke oväsentlig roll i våra unga liv och våra blivande "sängkamrater" har vi berikat med följande mer eller mindre sköna smeknamn: Böna, Donna, Dossa, Fjos, Fjälla, Goding, Piga, Stjärna, Tärna, Tjack, Tjej, Tjonna m.m.

P.S.
 Supplement följer.
 (P.S. betyder post scriptum, och inte kompaniechefens initialer).

-o-o-o-o-o-

LINA MYR.

Ett eldorado för naturälskaren.

Det var en sval och fläktande augustidag vi begåvo oss ut i Lina myr, "professor" Wahlin och "assistenten" Svensson för att där ha vårt arbetsfält i en 4 å 5 dagar. Vi startade från Hörsne kyrka och fortsatte längs åkanten ut i det väldiga markområdet. Den omdiskuterade myrens skönhet var ej något att missa taga sig på utan de vyer som utbredde sig inför våra ögon voro så storslagna att man kunde stå stum av beundran och hänförelse. Och vi vandrade över det nyslagna gräset då en stor fågel uppenbarar sig i skogsbrynet, fram med kikaren,---- enormvråk konstaterade "professorn". Den svingar sig i stora ringar över skogen tills den till slut slår sig ned i en hög tall och därifrån majestätiskt skådar ut över myren som han säkerligen betraktar som sitt rike och därför nog inte ser oss två inkräktare med blida ögon. Men vi lämna ormvråken och trampa vidare, vi har nu kommit in i ett högt växtbestånd vilket till största delen består av vass och sälg, kring vassoren slingra sig åkervindor eller som dess latinska namn är Convolvulus sepium, de klockliknande blommorna bilda en sällsam anblick och "professorn" tager fram kameran och fångar dem på en plåt. Snett ovanför oss flyga två mörkaktiga fåglar och "assistenten" undrar givetvis, nyfiken som vanligt, vad det är för namn på dessa. Kikaren fram igen och sedan får "assistenten" veta att det är den bruna kärnhöken som flyger däruppe i det glittrande blå över sina jaktmarker.

Men det har blivit middagstid och vi sätta oss ned mitt i den grönskande naturen och vittja ryggsäcken på vad som finns av mat och dryck. Sedan ta vi en stunds siesta i solskenet som nu blivit ganska starkt. Men efter en halvtimme vandra vi åter vidare i den gamla, delvis uttorkade åfåran med dess många förgreningar. Jag får veta att Lina myr var en vik av havet för bortåt 6.000 år sedan och att det varit bebyggelse kring myrens stränder på stenåldern och bronsåldern. Områdets areal är på över 2.000 tunnland och det vill ju inte säga så litet. Myren erbjuder än i dag på sina ställen bilder av säregen, fullständigt orörd vilddmarksnatur. Fågellivet är ju något mycket stilligt i sitt slag, fast nu i augusti ha de flesta slagit sig iväg, men på vårarna är här ett fåglarnas paradiset utan lika med de mest skiftande arter av gruppen Aves. Storspövar och beckasiner sågo vi överallt samt stora flockar av skråmåsar, ävenså rödbenor och ånder. Vi vandrar hela myren runt på dessa dagar och kartlägga träd- och växtbestånden, på kvällarna bege vi oss till Vallstena där vårt logi finns. Där gora vi även bekantskap med en konstig insekt, som gör skada på betfältet, nämligen den mycket om-

skrivna sköldbaggen, en konstifik skal-
basse som ger sig på betbladen och på så
vis förstör betorna. Vi hittade ända till
bortåt 20 stycken på ett enda blad. Da-
gen därpå är vi vid östra delen av myren
bortåt Vallstenahället till, där finns
det ännu vatten kvar och det rätt så
djupt ändå så det till och med var fis-
kare ute med metspö, men hur fiskelyckan
var observerade jag inte. Växtligheten
är kollosalt frodig och det går inte att
bana sig väg överallt. Här finnes bl.a.
Gotlands största bestånd av pors (Myri-
ca), vilket det bryggdes öl på förr i ti-
den. Den luktar ganska starkt där vi går
fram igenom. Men ett tu tre är "profess-
orn" färdig med kartläggning och hela
myren är komplett. Icke utan vemod vänd-
er man denna sköna plats ryggen för att
bege sig åt annat håll. Jag är tacksam
för det jag fått lära mig, särskilt då
att försöka förstå naturen på ett rätt
sätt, naturen som har så oändligt mycket
att ge oss jäktande vardagsmänniskor i
en crostid som denna. Och så är det fär-
digt för en avskedsfest, en vacker lör-
dagskväll fara vi iväg bort till Gothems-
ån och plockar en försvarlig hög av des-
sa läckra skaldjur som kallas kräftor.
Och så blir en stämmingsfull kräftska
avskedet från vår sejour i Lina myr.

Eh månad senare en solig septembe-
dag far "assistenten" ut på upptäckts-
färd på egen hand, det gäller nämligen
att få se spåren efter den gamla torv-
fabriken i Lina myr, som nedlades för
snart 30 år sedan. Genom en tillfällig-
het kom vi inte förbi denna plats i
augusti. Jag far förbi Hörsne kyrka och
letar mig fram längs en mindre körväg
neråt myren till. Och lyckan är mig huld
jag träffar en äldre man och vi börjar
resonera, varvid han beredvilligt ställ-
er sig till förfogande att visa vad fa-
briken har legat. Det är helt övervuxet
med buskar och lövträd runtomkring damm-
arna där vattnet håller åtskilliga meter.
Av samtalet kommer det fram att han
själv har arbetat här när fabriken an-
lades. Den började anläggas 1912 och
bland dem som var med i bolaget märktes
greve Vrangel och dennes sväger Lager-
crants. Det var meningen att prämar
skulle på i en vattenränna på myren med
torven som sedan skulle hamna i pressen
(vikt 17.000 kg.) för fortsättning till
andra procedurer tills den var färdig.
Nåja färdig blev fabriken aldrig utan
vid krigsutbrottet 1914 försålades alla
maskiner till skrot och järnet spräng-
des bort från cementfundamenten och fa-
briken slopades. Det hela påstås ha dra-
git en kostnad av 1 miljon kronor vil-
ket ju inte var så lite på den tiden.
Kvar står ännu några hundra meter däri-
från en stor villa, som var avsedd för
fabriksledningen. Nästan 1.000 tunn-
land äges fortfarande av A/B Lina myr,
som har sitt säte i Stockholm. Jag tack-
ar min ciceron för upplysningarna och
beger mig iväg genom ången - förbi grag-
menten av maskinrummet och cementsock-
larna till 3 gasklockor - på hemfärd,
efter vad mig tyckes en väl använd sönd-
dagseftermiddag.

Härmed slutar jag min halvvetenskap-
liga artikel som kommit till närmast
genom en slump, som jag velat göra in-
tressant genom att skildra det jag kom-
mit i beröring med, ett försök att höja

naturens värde för de som bo i staden.
Det är bara att hoppas att den skall
finna sina läsare fast den nu inte
handlar om det militära, utan är en
vädjan till oss unga att försöka för-
stå storheten och det vackra i natur-
ens eget rike, där det finns växter,
djur och fåglar som vill leva ostör-
da av sensationslystna människor.

"Assistenten".

ÅRSAVGIFTEN

kronor 2:- kan insändas till under-
tecknad. Priset på

tidningen

blir kronor 2:- för prenumeration ett
år framåt, från och med detta nummer
räknat. Tre nummer utlovas, möjligen
fler om kassan det tillåter. Det gam-
la priset, 50 öre pr styck, visar sig
ej hålla streck, varför höjningen är
nödvändig för att få debet och kredit
att gå ihop.

Avgifterna kan insändas tillsamm-
ans, under nedanstående adress. Hoppas
nu bara att allesammans ordnar den
här detaljen fortast möjligt, i varje
fall senast den 1 dec. 1941, annars
uteblir nästa nummer av tidningen
för de som inte då erlagt avgifterna

Det är ju vår egen förening det
gäller, och då kan vi väl visa oss
villiga att betala.

Med en signalistisk hälsning.

Martin Englund
Skattmästare.

Adr:
Adelsgatan 15, Visby.

VITSAR.

Är egentligen inte Sture Anders en
bordlöpare? Och 66 Lutteman är väl
en riktig klippare.

Kan man se ett kameraskott? Jovisst,
det är ju fotogen (foto-sken). Eller
vad säger "Fiffe".

Vilket musikstycke bör lämpligen 69
Rauchembach åhöra? Kan inte Sindings
"Frulingsrauchen" tänkas.

Den svensk-amerikanske turisten i
Stockholm intervjuas av en journa-
list och yttrar: Well, gamle Sveden
har förändrats, bl.a. har dem en
kollosalt massa märken i rockupp-
slagen. O, Yes Sveden är i sanning
ett "märkligt" land, you know.

Tidningsnotis.

Uppfinnaren av det berömda livs-
elixiret "Herba", d:r Harber avled
idag i en ålder av 30 år.

I en exercisövning med rekryter sa-
de furiren: "Stå stilla utan att
spänna Er, Ni ser ju lika förtviv-
lade ut som krigsgudinnan vid ett
fredsslut".

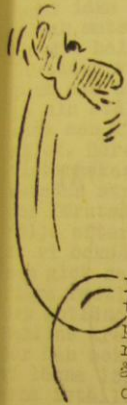

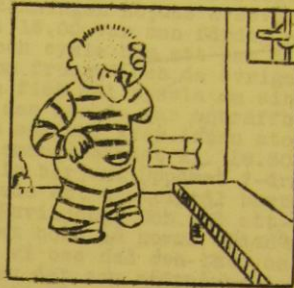
Humor

Vitsarna vi göra själva
när lustiga tankar sig välva
i hjärnkontorets största rum---
för ej kan man visa sig dum!
Här serveras stormande skratt,
hej, hurra dom skall räcka i
natt!

Humorns gåva är ej alla givet, delen därför med er I som har.

Den glänsande spyflugan på färd i luften, mötande ett ilsket brummande jaktplan, säger för sig själv: "Hon irriterar mig den där stora flugan, hoppas åtminstone att någon korsning mellan oss inte kan komma ifråga!"

-"Va i helskotta är min livrem? Å här tjuvar i huset"?!!

Sann händelse.

Det är rekrytutbildning våren 1930 och mennarna hålls att försöka lära sig kul-sprutan under kapten X ledning. Kaptenen frågar en av rekryterna: "Kan Ni se någonting i riktröret?"
Rekryten: "Naaaaj....jo vänta, vänta nu ser ja uttryckningsdagen långt åt h-e borta!"

I mars 1940 då regstaben ärmu hade i sina led signalister, fanns det även en garvare där, och när denne befam sig i matkön och "Ribben" ankom, avlevererade den senare följande salva: "Hallå garvis, ska vi ta en aria ur Läderlappen i dag?"
Allmän munterhet på garvarens bekostnad.

Det är förhör i soldatinstruktion och följande fråga tillställes en av bassarna: "Hur många slags larm finns det?"
Bassen: "Gaslarm, flyglarm, pansarlarm och stridslarm".....(viskning i högen: vapen-gay).

Historia, lanserad på Signalkompaniet i sommar av "Tarzan". Scenen är väl antagligen den spanska högslätten eller Syd-amerikas Pampas.

-"Det var en vacker skjorta du har, får jag ärvva den?"
-"Efter duellen don Pedro, efter duellen"...

-"Vad för Karlsson för att förbittra sin eldställning under en strid?"
-"Jag gräver ner mig, löjtnant".
-"Och om inte det hjälper?"
-"Då gräver fienden ner mig".

Det ena hembiträdet till det andra:
-"Vad skall du ta dig till nu när du fått sluta din plats?"
-"Jag skall ge ut mina samlade betyg".

-o-o-o-o-o-o-o-

MED SIGNALISTERNÄ I NATUREN OCH I FESTLÄN.

Söndagen den 15 juni blev en strålande försommar-
dag, värdig oss signalister som i Åsbergsska hagen
och på D.B.V:s Paviljong fingo bevittna en ny triuf
för sammanhållningen inom föreningen.

Att samla några signalister en sommar-
ardag var det väl ingen som hade trott
på, men försöka duger och det hela slog
mycket väl ut. Det var några av oss som
tyckte det kunde vara roligt att komma
ut i gröngräset och kasta lite varpa
samt idka ett uns av friluftsliv. Att
sedan matsäck skulle höra till gjorde
ju det hela bra mycket smakligare. Vid
10-tiden var det samling vid "Donnans"
plan och den ene efter den andre ankom
på sin stålhest lite somndruckna för-
stås men i alla fall i övningsdugligt
skick. Därefter fortsattes färden mot
"Åsbergsskan" med uppehåll på strandpro-
menaden strax norr om Murfallet där dag-
ens förutsättningar föredrogs, vilka
följa efter referatet. Samtidigt passa-
de vi också på att se stadsloppet
som gick samma dag med deltagande av
flera fastlandsklubbar. Och vi beundrade
den gotländska löparstjärnan Anders
Dahllins kraftiga årv på sin sträcka
där han också fick den bästa tiden. Men
vi lämna löpningarna och följa signalist-
erna istället. På några minuter har vi
tagit oss de få kilometrerna ut till ha-
gen och inrätta oss efter bästa förmåga
i gröngräset. I den andra ändan av plan-
en residerade de aktiva varpkastarna som
tävlande om Läkerolpokalen där bl.a. Sö-
derdahl och Sven-Otto deltog. Själva
började vi att leta efter lämpliga sten-
ar i buskarna och göra några trevande
försökskast till vår egen lilla tävling.
De flesta av oss hade naturligtvis kast-
at varpa förut om än det var länge sedan
så den lilla tjuvträningen man kunde
hinna med kan säkert anses befogad. Men
först mat innan vi gör några extra kraft-
tag, och så bulla vi upp och se vad uni-
cen kan bjuda på för gätt. Och sedan
gripa vi oss verket ana och lägga in
för fullt, skjöljande ned maten med den
obligatoriska matsupen. Sedan sjöngs
Bellmans "Vila vid denna källa, vår lil-
la frukost vi framställa" o.s.v. Men
efter sången följde omedelbar uppställ-
ning till tävlan i varpkastning. Som
pris hade uppställts en ståtlig tenn-
pokal, och mecenaten var 95 Englund
som därmed bevisade sitt intresse för
den gamla gotländska idrotten. Tävlingen
blev certhört hård och det dröjde ända
till de sista kasten innan det gick att
skymta segraren, bland dem som var med
i slutstriden märktes "Bobben", Rauchen-
bach och L6 Svensson, och av dem visade
sig Rauchenbach vara den bäste och han
hemförde en mycket populär seger. En
donator till ett vandringpris efter-
lyses. Bland dem som föredrogs att vara
åskådare syntes Sandberg d.ä. med sin
vpenäragare 29 Jakobsson som hade fatt-
at posto i lagom närhet av domtribun-
en där Sture Anders skipade rättvisa.
Efter tävlingen blev det prisutdelning
och Rauchenbach fick gå fram och hämta
sitt pris av Sture Anders, som med några
korta men kärnfulla ord hyllade förste-
pristagarens prestation varefter det

hurrades kraftigt. Såväl under som
efter tävlingen attackerades vi av
L08 Lyth som med sin kamera tog oss
i alla möjliga och omöjliga situatio-
ner, och resultatet har vi ju sett
alltifrån 52 Nilssons karaktäristiska
pose till 45 Klintbergs skådespelar-
utseende. Under dagen inkommo med
vissa mellanrum rapporter från dem
som inte hade tillfälle att vara med,
och dessa bidrog givetvis kraftigt
till att stämningen höjdes avsevärt.
Men vid Kl. 16.00 var man färdig att
bryta upp och cykla hem ett par timm-
ar och se om fruarna och de övriga
ungkarlarna fick väl pyssla om sina
käreistor i den mån de var anträffbara
den stunden som var kvar innan storm-
ningen mot smörgåsbordet kl. 18.30
skulle ta sin början. Uppemot 7-drägt
var vi samlade ett trettio-tal borta
på D.B.V:s Paviljong. Och vid ett
elegant dukat bord på norra sidan av
salen slogo vi oss ned och läto oss
väl smaka av det som smörgåsbordet
hade att bjuda på och stämningen var
redan från början mycket bra vilket
kanske berodde därpå att den dansanta
publiken var fulltalig. Man trivdes
ganska bra på gamla Pav trots den
inte kan anses motsvara tidens krav,
fast det gör ju inget att den är gam-
mal bara det är trevligt. Bland dem
som varit inom väggarna där, märkes
även Oscar II, som den 15 och 16 sept
1878 invigde den gotländske järnväg-
en. Då var väl Paviljongen som mest i
ropet men en kväll som denna fick den
även visa att den kunde roa oss sena
tidens barn och så blev även fallet.
Bland dem som inte försatt tillfället
att närvara var våra gamla bekanta,
Anders Landberg och Göran Carlsson,
som just då låg inkallad härnere.
Och fortsättningen blev i allo lyckad,
när smörgåsbordet och det småvarma
inmundigats, dansades det efter alla
konstens regler och vid bordet hölls
tal och det hurrades för S.S. 1940
och för dagens segrare i varpa, var-
vid musiken bidrog med fanferer som
väckte ett visst uppseende hos den
omkringsittande publiken. Och det
hördes viskingar i salen: "det är
signalisterna som har fest i kväll",
"dom har visst trevligt värre där-
borta tycks det". Ja, så var även
verkligheten, det är bara att kon-
statera faktum. Och säkert var det
många av det svagare könet som kände
en viss gemenskap med signalisterna,
för under danserna var det i det när-
maste tomt vid borden. Men timmarna
runno snabbt hän och det blev tid att
sluta av och skiljas. Och vi gick hem
med ett trevligt och strålande minne
av en festlighet som inte skulle för-
blekna i första taget, en länk i ked-
jan av sympatiska kamratsamkomster
Signalisternas sommarutflugt var till-
ända och försommarnatten bredde sitt

dunkel över gutarnas ö.

Härnadan följer nu förutsättningarna för dagens övningar och de rapporter som inflöto, vilket gav anledningen till en viss muntration i stridszonen.

Förutsättningar.

vid signalisternas civil-utflykts-betonade övningar söndagen den 15/6 1941.

Utgångsläge:

vid första M i Murfallet intaget kl. 10.30 alltså en timme efter den beräknade, uteblivna reveljen.

Första frukost kommer att intagas i höjd med Galgberget (obs. galghumor utsluten) i en likformig diagonal, vars spets slutar vid stavelen u i Flundreviken, där alltså signalisterna liggande till bords få förse sig med de rika hävor som mattornistrar och fickpluntor eventuellt kunna frambringa. Torrskaffning må under inga omständigheter företas före passerandet av l i Flundreviken.

Fienden kommer att effektivt bekämpas i den händelse kontakt kan uppstå. Bland de vapen vi ha till vårt förfogande må nämnas: revolver, fantasimodell år 2.000 d.v.s. den är monterad i själva pekfingeret med magasinet inuti handen som rymmer 1.000 st kulor i storlek som små gramofonstift. Kulans utgångshastighet är 10 distansminuter pr sekund.

Överbefälhavarens uppehållsplats blir i en synvilla på bäckslutningen vid Kolen kvarn, där en pennkniv, en karta (Romabladet) samt en ung dam stå till hans förfogande ända tills order ges om anfall.

Vår front är mycket vidsträckt och vi få vara på vår vakt mot alla slag av anfall, alltifrån hostanfall till stormanfall, det sistnämnda om det blir nordvästlig vind. Fronten tänkes gå i en obruten linje från Korpe klint över Bro stinkalm-Buttle-Värlande-Helveteshälet å Lilla Karlsö-Enskede-Borås-Skellefteå.

Våra trupper befinna sig här och där och kunna överraska när som helst. Avantgardet uppehåller sig i Åsbergiska hagen tills vidare.

Ett fingerat Signalkompani tänkes uppehålla sig vid Norderstrand för att skydda återtaget som tänkts ta sin början kl. 16.00. Kompaniets beväpning tänkes vara en grovkalibrig ärtkanon med reserveldrör samt "knallpåk" av gammalt beprövat material vilket är alldeles utmärkt när man skall ta fienden i flanken. Även Mora & Eskilstuna knivar finnas, men är fingerat.

Vid det svårforcerade passet strax norr om Skellefteå där polcirkeln skär Snasahögarna är korpralen Sahlen utposterad. Om farsvarsmöjligheterna behövs här icke ordas, det räcker med att erinra om hans till yttermera visso kraftfullt utvecklade muskulatur samt hans medfödda goda orienteringsförmåga.

I den händelse fienden tänker storma ringmuren, hava vi för att kunna besegra honom rekvirerat ett större parti kaffesurrogat som i kokande tillstånd kommer att sprutas över de anfallande tills siste man är nedgjord. Metoden är osviklig och är uppfunnen av thé-

firman A/B Malörtstus 2 tr. 1941. Trossen som tänkes befinna sig någonstans i närheten av mjölkbaran och Gutekällaren, skall i den händelse fara uppstå bevakas av 108 Andersson med en man. Som därtill lämplig anses 109 Andersson trots skadan av en välriktad läderkula. Skulle det hända att fienden anfäller vid Olbäck, skall de där kämpande trupperna i första hand bispringas av bl. a. 29 Jakobsson och "Fatty" Loréhn.

Ingen får lämna ledet. Skulle någon mot förmodan göra detta straffas han med minskad tilldelning av fläskransonen utan någon som helst rätt att inlägga protest till bränslekommissionen. Ingen pardon medgives. Truppen skall gå i bivaak i Åsbergiska hagen, dock så lämpligt att vi må kunna få tillfälle till ett stärkande bad i Östersjöns vågor. Kommenderas eldställning måste manarna omedelbart avbryta vad de ha för handen och inta eldställning så gott sig göra låter. Man bör dock ha gott om utrymme ifall det skulle bli fråga om avlossandet av några ryggsnitt. Poster komma inte att ut sättas utan alla få ha ögonen öppna, göra snyltgäster intrång behandlas de som sådana och utkastas efter alla konstens regler.

Kl. 16.00 göres uppbrott och ett nytt stridsläge intages. Stridslarm kommer då att blåsas så att ingen riskerar att bli kvarglömd. Ett nytt läge intages vid D.B.V:s Paviljong kl. 18.30. Då samlas också alla i övningen deltagande för genomgång och efter denna festmåltid som serveras till bästa pris.

Första rapporten inkom vid 12-tiden och var av följande innehåll: Tung a stenprojektiler slungas med handkraft mot målet. Vi är i prima form och komma inte att svika i anfall mot smörgåsbordet kl. 18.30. Vi hava laddat hushållskanonen med läkerolpastiller. Känning med fienden har undgåtts, inga fiendliga fpl har varit synliga om man undantar miniatyrplan i form av en större kräcka som utförde en improviserad stört dykning direkt i en talltopp, vilket sannär varit orsaken till att hushållskanonen avlossat en salva. Terrängen är plan om man undantar backen å öster och havet å väster, vi komma emellertid att försvara oss till sista svett droppen.

Söderdahl & Sven-Otto.

Sista rapporten inkom vid "otendag" och lyder: Håller med ett starkt batteri vägen Vidlau-Bjerges med front mot Buttle. Försvarsmöjligheter: enpipig trumpet och ett gott humör. Skulle jag bliva tvungen retirera blir min uppbrottssignal "Fantome Signale" i ett sista förtvivlat anslag på min banjo. 70 Lindström.

Ovanstående spex framfördes uti Åsbergiska hagen och vidarebefodras här som ett unikt minne av en enkel utflykt och en dito fest en försommarsöndag i juni år 1941.

Harald.